

Poškolák

Školní

Poloprofesionální

Lákový

ročník 2013/2014

číslo 2

Úvodník

Zas a opět Váš vítáme u nového čísla Poškoláka s novými trendy, články, rozhovory, příběhem a hlavně s rozuzlením kauzy !!! Toto číslo je poslední v letošním školním roce a jelikož se blíží prázdniny chceme Vám popřát, abyste si je užili naplno stejně jako i toto vydání. PS: Sháníme nové novinářské talenty na další školní rok, aby nám pomohli svými nápady, články apod. v případě zájmu kontaktujte Mgr. M. Vavříkovou či nějakého novináře. Děkujeme za přízeň ! Váš tým novinářů !

Reklama

Nejlepší přítel školáka i poškoláka –
veselá taška SMILEYBAG

Kauza

- rozuzlení

V minulém díle jsme vás informovali o existenci pěstované marihuany v prostorách naší školy. Do školy byla povolána protidrogová jednotka, která ovšem nebyla schopna překonat ocelové dveře. Následně dorazila speciální jednotka, které se po delším úsilí podařilo tajemné dveře vyrazit! V prostoru za dveřmi byla odborníky opravdu objevena rozsáhlá pěstírna. Po bližším prozkoumání dospěli experti k závěru, že se jedná o zcela neškodné okrasné rostliny.

Redakční rada se paní učitelce po tomto zjištění omluvila. Nadále však hodlá její činnost důkladně sledovat! Nelze totiž vyloučit, že došlo k úniku informací a paní učitelka Šebestová všechny rostliny stihla včas zlikvidovat.

Ředitelka naší školy vydala poté prohlášení, že od začátku nepochybovala o nevině paní učitelky Šebestové...

Aktuality ze života školy:

* V prvním patře malé budovy se usadili skřítkci. Žádáme vás, abyste byli opatrní a nedělali rachot. Když se skřítkci vzbudí, je lepší se někam uklidit, protože jsou to šikovní kapsáři.

* !!! POZOR, chraňte si hlavu !!! Holubi asi něco špatného snědli a v několika případech se holub vyprázdnil na některé děti z této školy.

... Žeptali jsme se...

Mgr. Jakub Dolníček

1. Děláte nějaké sporty?

Během základní školy jsem hrál lední hokej za Papírové draky Šumperk. Postupně jsem však zjistil, že bitky, rvačky a šarvátky na brankovišti nejsou úplně moje kafe. Pak jsem zkusil orientační běh. Na svých prvních závodech jsem se ztratil, na druhých taky (to jsem s sebou měl už ale křížovky, tak jsem se kdesi uprostřed lesa tolik nenudil). V současné době hraji rekreačně volejbal, občas florbal, snažím se jezdit na kole a koloběžce nebo se turisticky vyžívat.

2. Věříte v lásku na první pohled?

Tý jo, vy jste drsnáci... to je otázka dost na tělo, ne? Nevěřím!

3. Máte raději zimu nebo léto?

Léto... ale nebylo to tak jednoznačné vždycky. (A není to jen kvůli letním prázdninám...)

4. Jel jste někdy na velbloudovi?

Jo, jel. Se svými rodiči a sourozenci jsme byli asi před osmi lety na dovolené v Egyptě, kde jsme jeli navštívit pravou pouštní rodinu nomádů. Pamatuji si z toho tři věci: jejich hlavní matku – Omdalfu, která pekla jakýsi bramborový placky na velbloudím trusu a měla strašně špinavé ruce, pak svou mamku, která před zraky všech účastníků zájezdu na duně písku zakopla a válela sudy dolů. No a třetí zážitek je ten na tom velbloudovi, který byl ale velmi poslušný. Pak jsem jel taky na slonovi, ale to Vás asi nezajímá...

5. Čím jste chtěl být, když jste byl malý?

Vzpomínám si, že ta přání byla dvě. Chtěl jsem buď řídit tramvaje, teda šaliny, protože tak se jim říká v Brně, kam jsem jako malý jezdil na prázdniny za babičkou a dědečkem. Jednu dobu jsem všechny přesvědčoval, že postavím tramvajové koleje z Brna k nám do Dolních Studének a po nich bude každý den šalina jezdit. Druhé přání bylo stát se učitelem. Pro toto přání nejvíc trpěla moje ségra Verča.... hráli jsme si na školu a já ji i o víkendu dával diktáty. Ještě teď bych možná někde našel můj známkovací blok.

6. Jaké bylo vaše první domácí zvíře nebo oblíbená hračka?

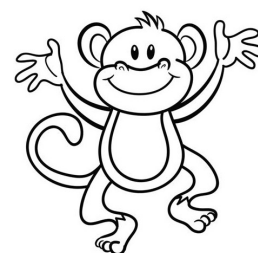
Zvíře? První si nepamatuji, ale někdy během druhého stupně na základce jsem choval křečky, docela rychle se mi množili a já je prodával do zverimexu, čímž jsem si docela solidně přivydělal nějaké peníze. Pak jsem měl i morče, ale s tím byl problém. Hrozně smrdělo... měl jsem ho v pokojíku a tvrdil jsem, že smrdí. Jestli to bylo morče nebo já, to se už nikdo nedozví, protože šlo z domu (já naštěstí ne). No a hračka? Taky si to nepamatuji, ale vždycky mě fascinovaly a stále děsně berou modely jezdicích vláček. A pak mám ještě Jarunu – to je opice, kterou jsem si nechal od rodičů koupit jako dárek za vysvědčení v osmé třídě.

7. Umíte vařit?

Nevím, to musí posoudit jiní. Ale baví mě to... a snad se ještě nikdo neotrávil.

8. Máte nějaký sen, který byste si chtěl splnit?

Jasně. Chtěl bych být ministrem, premiérem a prezidentem. A doufám, že mě budete za těch třicet let volit!

Příběh

Den, kdy ho ztratila...

Byl jednou jeden mladý pár. Rozmýšleli se, zda se pojedou projet na motorce. Rozhodli se, že pojedou i přes to, že měli jen jednu helmu. Jezdili po okolí a užívali si sladkého vánku. Najednou dívka připadalo, že jedou rychleji. Na tachometru zjistila, že jedou 180km/h. Dívka se lekla a prosila chlapce, ať zpomalí, že má strach. Chlapec jen řekl: „Obejmi mě a řekni, že mě miluješ.“ Dívka ho objala a řekla, že ho moc miluje a poprosila, ať už zpomalí. Kluk řekl: „Vem si mojí helmu a znovu mě obejmi a řekni mi, že mě miluješ.“ Dívka si vzala jeho helmu, objala ho a řekla mu, že ho miluje. Druhý den později bylo v novinách: „Smrtná nehoda si vyžádala jednu oběť...“ Byl to ten pár. Chlapcovi na motorce selhaly brzdy a zaseklo se plynové lanko. Přežila jen dívka. Chlapec jí neřekl že s motorkou nemůže nic dělat. Místo toho chtěl, aby ho naposledy objala a řekla mu, že ho miluje. Za pár dní přišla dívka k chlapcovu hrobu. Nevěděla kam s city. Klekla si a a se slzami v očích řekla: „Děkuji, že jsi mi zachránil život.“

Dan Křížek

Naše poezie

Budme šťastní

Budme šťastní,
všechno krásný
navždy zazdít,
i když je s ní šťastný,
ze snu se probudil,
na vztah s ní moc jiný,
radši lásku zahubil.

A tak křičím na vás,
„Budme šťastní!“
u někoho doufám v zázrak,
ale nikdy se nesplní.

Prohra

Prohraná sázka,
konec je blízko,
byla to láska,
nebe je nízko.

Jistá prohra,
chyby nenapraviš,
říkáš si „sakra!“
čas nezastaviš.

Poslední šance

Není šance vrátit zpátky,
nejde lehce,
přečíst vzkaz mezi řádky,
nulová prázdná další sekce.

Odmítl všechny krásky,
jen pro jedinou,
a oba chtějí k sobě zpátky,
snad možná není šancí promarněnou.

Poslední možnost mít ji u sebe,
dívej kolik obětoval pro tebe,
doufám, že spolu jsou navždy

Nikola Zamykalová

Naši zastupitelé také chodili do školy... ☺

Ing. Jan Vaníček starosta obce Petrov n. D.

1. Jaký jste byl student ve škole?

Do 5. třídy vzorný žáček, od šestky trochu zlobivý s trojkami na vysvědčení, ale do devítky jsem se to vytáhl na vyznamenání. Na gymnaziu, jak už to bývá, střídavě oblačno, ale odmaturoval jsem a na vysoké škole už záleželo studium jen na mě, buď se budu učit a udělám zkoušky a nebo skončím Mno, ve skriptech jsem neležel, ale neskončil jsem.

2. Kdy jste poznal svoji první lásku?

Jako všichni, první láska byla ve školce.

3. Věděl jste už od malička, že chcete být starosta?

To vůbec ne, rád jsem byl v přírodě, jezdil na vandry

4. Měl jste jako malý plyšového kamaráda?

Ano, měl jsem opelichaného (ale to si uvědomuji až po letech, tehdy byl ten nejkrásnější) plyšového medvěda po sestře.

5. Dělal jste v dětství nějaký sport?

Já jsem na sportování moc nebyl, balónu jsem se bál, hokej mě taky nechytl. Moc rád jsem plaval, ale nijak závodně.

6. Máte nějaké domácí zvíře?

No jeřda, když bych to měl všechno vyjmenovat ... akvariijní rybičky i ryby v okrasném jezírku na zahradě, vodní želvu, tři morčata (nechtěli byste nějaké?), dvě kočky, tři psy a zatím nezjištěný počet králíků (někteří jsou maličcí ještě v hnízdě.)

Kroužek mladých hasičů

(inzerát)

Máš rád hasiče a chceš se stát jedním z nich? Můžeš chodit do kroužku mladých hasičů. Na věku nezáleží. Setkáváme se jednou za čtrnáct dní a to vždy v pátek asi od 16:30 do 18:00 hod. Naučíš se: požární útok (ve kterém se soutěží), speciální uzly, zdravotně, běhat štafetu s hadicemi, poznáš značky které hasiči používají. Seznámíš se i s dobrovolnými hasiči, kteří dobrovolně ve svém volném čase pomáhají profesionálním jednotkám při zásahu atd. Učastníme se i různých soutěží a v létě jezdíme na hasičský tábor. Máme hodnou trenérku,

kteřá má ráda legraci. Přes léto trénujeme požární útok a v zimě chodíme do tělocvičny, kde hrajeme hry nebo cvičíme něco jiného z hasičiny. Jestli se chceš přihlásit do hasičského kroužku, přijď do 7.A, tam ti poví víc Klára Skaláková.

Pro zasmání

MALINKÝ KRTEČEK,
Z HLÍNY MĚL DOMEČEK,
ŠLÁP MU NA NĚJ CHLAPEČEK,
Z DOMEČKU JE HROBEČEK.

BĚŽÍ KŘEČEK PO POLI,
KLIČKUJE SKRZ BRAMBORY,
NEVŠIML SI ŠUTRÁKU,
A UŽ LEŽÍ NA ZNAKU

POLÁMAL SE PRADĚDEČEK,
PÍŠOU O TOM NOVINY,
SPADNUL Z PŮDY NA ZADEČEK,
NEMĚL DĚLAT BLBINY.

JEDEN ZAJÍC NA SUZUCE,
BOUCHAČKU MÁ V KAŽDÝ RUCI,
JE TO UŠATÝ RABIÁT,
NECHTĚJTE HO, LIDI, ŠTVÁT!

Aggressive inline

Agresivní bruslení je adrenalinový sport, který se provádí na speciálních bruslích. Jezdí se ve skateparku, na U-rampách nebo ve městě na zábradlích, schodech, obrubnicích apod. Tento druh bruslení vyžaduje dokonalou balanční schopnost a hlavně odvážnost.

Brusle se skládá z boty, soulplatu a framu, jenž může obsahovat buď 2 nebo 4 kolečka. Mezi nimi je obloukový otvor, který slouží k udržení se na railu. Nejznámější značky: USD, K2. Tyto brusle se dají zakoupit za 2 až 10 tisíce.

Kikoi Dudkovič

Sport pro všechny

Pro toho, koho baví hokej, je tento sport úplně stvořený. Nazývá se florbal. Jen místo puku běháte za dřevým míčkem. Je to velmi dobrý sport, ale občas i hodně bolestivý. Florbal má podobná pravidla jako hokej. Málem bych zapomněl: na hokeji se jezdí na bruslích, ale na florbal se používají tenisky. Vždy jsou 2 brankaři a většinou 5 hráčů, ale může jich být i méně. Určitě se budete radovat z každého gólu, který dáte.

Rád bych ho doporučil všem lidem, je to totiž hodně dobrý sport.

Standa Botek

Airsoft

Airsoft je moderní druh vojenského sportu, ve kterém po sobě hráči střílejí malými lehkými plastovo-keramickými kuličkami (broky) ze zbraní, které vzhledem zpravidla napodobují zbraně reálné. Airsoft se hraje v mnoha pojetích od čistě sportovního po napodobování reálných vojenských jednotek včetně stejné výstroje a výcviku (tzv. *military*).

Historie

Kořeny airsoftu sahají do Východní Asie konce 80. let 20. století, obzvláště pak do Japonska, kde bylo vzhledem k místním zákonům pořízování ostrých zbraní velmi obtížné. Japonci proto hledali jinou alternativu. Airsoft je v mnoha oblastech Asie dodnes velmi oblíbený (např. Japonsko, Čína, Hongkong, Tchajwan, Macao, [Jižní Korea](#) a také v některých částech Filipín a Indonésie). Většina airsoftových zbraní a příslušenství pochází právě z těchto zemí.

Na počátku se vyráběly jen reálně vypadající dekorační modely, později se začaly sériově vyrábět funkční modely. Nejdříve se vyráběly manuální zbraně, poté již i plynové semi-automatické a plně automatické. Průlom přinesla firma Tokyo Marui s vynálezem systému AEG (viz níže).

Airsoft do ČR postupně přišel v roce 1989, kdy se na naše území mohly začít dovážet výrobky z celého světa.

Pravidla

Hra je založena na čestném chování hráčů – pokud je hráč zasažen či jiným dovoleným způsobem „zabit“, musí se sám přiznat (zásah často ostatní hráči nemohou vyhodnotit) – hráč musí zřetelně nahlas ohlásit „mám“, „zásah“ nebo „jsem mrtvej“, zvednout obě ruce, označit se reflexní vestou a nejkratší cestou odejít k tzv. „mrtvolišti“, (*respawn*), kde s ostatními vyřazenými hráči čeká do konce hry (přičemž nesmí nijak komunikovat s dosud „živými“ spoluhráči ani se jinak zapojit do probíhající hry). Na „mrtvolu“ je zakázáno střílet, živí hráči se za mrtvé nesmí vydávat.

Ve hře je zakázáno jakékoli tělesné napadání ostatních hráčů či jiné agresivní chování.

Cílem jedné hry je splnění předem stanoveného úkolu vycházejícího z typických vojenských scénářů, například eliminace soupeřova týmu, získání vlajky, záchranná mise, pozorovací mise, bránění objektu, obsazení objektu atd.

Způsoby vyřazení ze hry

Hráče lze vyřadit ze hry následujícími způsoby:

- Zásah kuličkou – hráč je vyřazen, pokud je zasažen vystřelenou kuličkou do jakékoli části těla či výstroje (včetně batohů, sumek atp.) kromě zbraně (podle předchozí dohody lze hrát i na zásah do zbraně - hráč nahlas řekne "zbraň" a je odkázán na záložní zbraň).
- Zásah střepinou – pokud v okruhu 5 m od hráče na otevřeném prostranství, nebo v okruhu 10 m v uzavřené místnosti dopadla imitace výbušniny (granátu), hráč je mrtvý. Dalším možným způsobem zasažení střepinou může být zasažení imitací střepiny i na větší vzdálenosti než

jsou uvedené (např. při použití sádrové pyrotechniky).

- Bodnutí – bodnutí se provádí většinou plastovou imitací dýky (aby nedošlo ke zranění osob). Bodnutí je používáno výjimečně a většinou je upřesněno v pravidlech každé hry.
- Vzdání se – pokud nemá hráč prakticky žádnou naději na útěk či na záchranu života, může se sám vzdát. Nejčastěji to bývá, když ho k tomu někdo z nepřátelské strany vyzve.

V každém případě však závisí na scénáři a domluvě před samotnou hrou.

Výbava

Základní výbavou hráče jsou ochranné brýle, jejichž nošení je ve hře povinné (chrání zrak před zraněním kuličkou letící rychlostí 100 m/s a více), zbraň na bázi vzduchovky a zpravidla maskovací oblečení. Pokročilejší hráči pak používají imitace granátů (petarda zalitá v kusu sádry, popř. petarda obalená v hrachu a dalších materiálech, které nejsou nebezpečné) či min (jednoduché trhací provázky s malou rozbuškou či jinou slabou pyrotechnikou), plynové masky, vysílačky, nosné systémy, noční vidění, dýmovnice atd.

Zbraně

Zbraně používají jako munici plastovo-keramické kuličky o průměru 6 nebo 8 mm a různých hmotnostech. Například pro pistole se používají nejčastěji kuličky s hmotností 0,20 g, ale i 0,25 g nebo lehké 0,12 g. Pro pušky nebo samopaly jsou nejpoužívanější kuličky s hmotností okolo 0,25 g. Jelikož po bitvě vystřelená munice zůstává na hřišti (přičemž boj často probíhá ve volné přírodě), lze mluvit o neekologičnosti airsoftu; z toho důvodu se však vyrábějí i náboje s kratší dobou rozkladu. Dále se vyrábějí těžší kuličky až do váhy 0,43 g (těžší kuličky budou mít větší přesnost, ale mohou způsobit vážnější zranění kvůli vyšší kinetické energii, kterou mají). Tyto kuličky vás však přijdou draž - např.: 4000 kusů 0,25 přijde na cca 200-250 Kč a za přibližně stejnou cenu pořídíte 500 kusů 0,43. Tyto kuličky se nejčastěji používají do manuálních odstřelovacích pušek s velkou ústovou rychlostí "sniper", ale tyto pušky se používají na velké vzdálenosti.

Zbraně se dělí do tří skupin podle toho, čím jsou poháněny: manuální, plynové nebo elektrické. Dříve byly nejpobulárnější plynové zbraně, ve kterých se munice vystřelovala hnacím plynem doplňovaným z plynových lahví (tomuto stylu se v angličtině říká *classic airsoft*), dnes jsou ale nejpobulárnější zbraně elektrické, které mají vyšší spolehlivost a často i dostřel.

Airsoftové zbraně jsou většinou vyráběny jako modely skutečných zbraní v měřítku 1:1, takže jsou od skutečných zbraní obtížně rozeznatelné. Pokročilejší hráči si zbraně dovybavují rozličným vybavením (puškohledy či kolimátory, svítilny ...) po vzoru jejich skutečných obdob.

V Česku jsou airsoftové zbraně podle zákona o zbraních obecně považovány za „zbraně kategorie D“, které (i s odpovídajícím střelivem) smí vlastnit, držet a nosit každá svépřávná osoba starší 18 let, aniž by musela mít zbrojní průkaz či jiné povolení. Na veřejnosti ji však nesmí nosit viditelně a nesmí s ní střílet na místě, kde by tím mohla ohrožovat ostatní osoby nebo poškozovat majetek. Tentýž zákon všeobecně označuje některé doplňky zbraní jako zakázané, ani airsoftové zbraně tedy není dovoleno doplňovat noktovizorními či laserovými zaměřovači.

Vojenská technika

ZiL-135

Tento automobil vznikl, jako spousta jiných v Moskvě v automobilce Zavod imeni Lichačeva (ZiL). Ve srovnání se všemi ruskými vojenskými automobily je to tak trochu monstrum. Má pohon 8x8 a z toho dvě kola vpředu a dvě vzadu zatáčí. Spotřebu má velmi vysokou: 70 l/100 km na silnici, 150 l/100 km v terénu v létě, 220 l/100 km v terénu v zimě. Pohon na dva na sobě nezávislé motory URAL 375.

Technická data:

Rozměry: 9,2 x 2,8 x 2,5 m

Hmotnost: 9,9 t bez rampy pro rakety

Nosnost: 8 t

Pohon: 2 na sobě nezávislé motory Ural 375,

každý 8 válců, obsah 7 litrů a výkon 135 kW

Poháněná kola 8 x 8

Maximální rychlost: 75 km/hod

Řazení: 2 pětistupňové převodovky

Spotřeba: 70 l/100 km na silnici 150 l/100 km v terénu

v létě 220 l/100 km v terénu v zimě

Nádrže: 400 l

Překonává 0,8 m kolmé stěny 2,5 m příkop 1,8 m brod

Stoupavost: 50 stupňů

Boční náklon: 45 stupňů

Zil byl nejčastěji používán k převážení jaderných raket. Je to veliký automobil, kterého terén jen tak nezastraší.

T-55

Sovětské tanky **T-54/55** byly vyvinuty během 40. let jako náhrada za **T-34**. Tanky **T-54** a **T-55** jsou si velmi podobné a na první pohled nerozeznatelné. Mnoho **T-54** bylo přestavěno na **T-55**. Tank má velmi nízkou siluetu, díky které je méně zranitelný, síla pancíře je v rozmezí **120 - 200 mm**. Bez přípravy se tank může brodit v hloubce **1,4 m** (5,5 m s přípravou). Nevýhodou je omezený prostor pro posádku, řidič, střelec i velitel sedí v jedné řadě a případný zásah by tak vyřadil většinu posádky.

T-54/55

Typ vozidla	střední tank
Země původu	Sovětský svaz

Historie výroby

Výrobce	ChPZ, UVZ (SSSSR), Bumar-Łabędy (Pol.), ZTS Martin (Československo)
Návrh	1945
Období výroby	1946–81 (SSSR) 1956–79 (Pol.) 1957–83 (Československo)
Vyrobeno kusů	cca 86 000–100 000+

Základní charakteristika

Posádka	4
Délka	6,46 m
Šířka	3,27 m
Výška	2,4 m
Hmotnost	36,6 t

Pancéřování a výzbroj

Pancéřování	203 mm
Hlavní zbraň	100mm kanón
Sekundární zbraně	1x 7,62 mm kulomet SGMT v ose kanonu (T-54 v korbě), 1x 12,7 mm Kulomet DŠK

Pohon a pohyb

Pohon	Model V-55(V-54), vodou chlazený diesellový 12válec, 38,881 581 hp (433 kW)
Odpružení	torzní tyče
Max. rychlost	48 km/h
Poměr výkon/hmotnost	14 hp/tunu
Dojezd	400/500 km, 600 km s přídatnými nádržemi

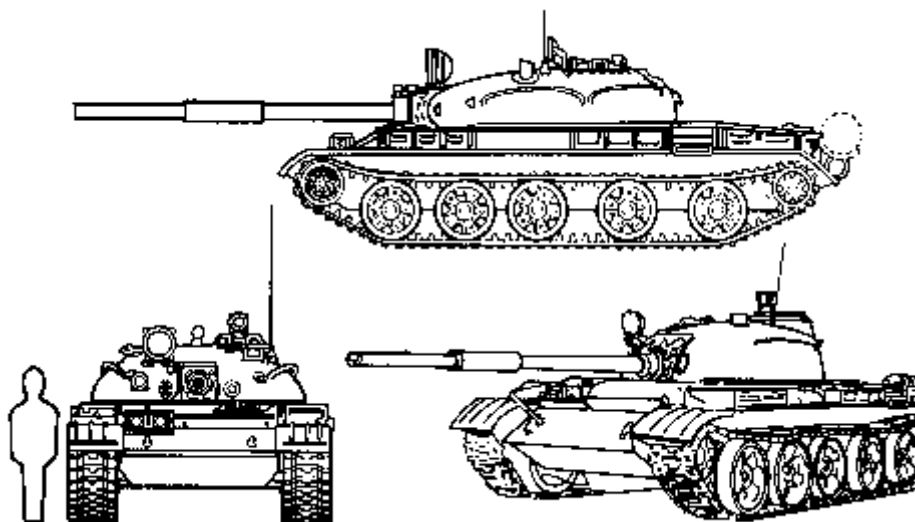
Vznik a vývoj

Tanky **T-54/55** byly vyvinuty ve **40. letech** jako náhrada za zastarávající **T-34**. Vývoj začal v charkovské konstrukční kanceláři O. O. Morozova v **roce 1943**, kdy začaly práce na vylepšené verzi **T-34m**. Úsporou hmotnosti, lepším motorem a dalšími změnami mohli konstruktéři na nový podvozek instalovat silnější pancíř. Nový tank byl označen **T-44**. První tanky **T-54** byly vyrobeny v **roce 1945** a v **roce 1947** nahradily ve výrobě nástupce tanků **T-34**, kterým byl **typ T-44**. Ten však stále používal věž tanku **T-34/85**, do které nebylo možné instalovat nový silnější kanón, který by podstatně překonával německý **88 mm** kanón tanku **Tiger** nebo dlouhý **75 mm** kanón tanku **Panther**. Série prototypů vedla k výrobě tanku **T-54** se **100 mm** kanónem **D-10**, stejným jakým byly vyzbrojeny samohybná děla **SU-100**.

V **roce 1947** se začala sériová výroba ve fabrice **Uralvagonzavod (UHT)** v Nižním Tagilu. Od **roku 1948** v charkovském závodě na výrobu lokomotiv V. O. Malyševa. Od **roku 1951** začala modernizace i tohoto nového typu. Byl instalován lepší optický zaměřovač, filtry paliva, oleje a vzduchu. V **roce 1958** začala výroba typu **T-55** a přestavba **T-54** na **T-55**. Výroba skončila až v **roce 1981**. Vzniklo mnoho variant s různými modifikacemi. V SSSR bylo vyrobeno kolem **50 tisíc** kusů a licenčně se tank vyráběl i v Československu, Polsku, a Číně jako **typ 59**. Mnoho strojů bylo exportováno do zahraničí. V Československu byl tento tank v 70. letech modernizován a vybaven mikroprocesorovým systémem řízení střelby „Kladivo“. Později z něj byl vyvinut model **T-62** či **BTR-T**.

Nasazení

Tanky **T-54/55** se zúčastnily mnoha konfliktů, hlavně v době studené války, např. v Maďarsku **1956**, ČSSR **1968**, ve válkách na Blízkém východě, ve Vietnamu, Afghánistánu, Jugoslávii aj. Dodnes slouží asi v 50 státech, většinou v zemích tzv. třetího světa. Tisíce takových tanků jsou stále zakonzervovány a připraveny k opětovnému uvedení do provozu.

Módní policie:

Černobílé variace

Filip má cool ulízané vlasy, jeho úsměv se podobá úsměvu učitele po ránu.

Černá mikina ladí k Lucčinu svetříku, ale světle hnědé kalhoty vypadají jako z roku 1957.

Všem doporučujeme, aby si koupili stejně pohodlné a pěkné přezuvky do školy, jako má on.

Lucka se na dnešní fotografování pečlivě připravila. Její hezky vlnité vlasy jí moc sluší.

Černé bolerko jí úžasně k vlasům ladí, ale měla by si raději pořídit dlouhou mikinu, aby se nám nenachladila, když jí vylízá půlka zad. Šátek, který na fotografii nejde moc vidět, hezky outfit oživuje.

V černých kalhotách má prostrčený černý pásek.

Její bílo-šedé ponožky jsou k ostatnímu oblečení přiměřené.

Co nám k téhle černobílé dvojici neladí, jsou Lucčiny růžové boty, které vám ovšem na černobílé fotografii vadit nebudou.

Hana Olejníková & Anna Didiová

Buďte s námi „in“: (Co teď na našich školách frčí)

Pro kluky: Kluci, určité byste neudělali chybu, kdybyste si na sebe vzali karfasy a k tomu třeba bílé tílko. Věřte, že holky to opravdu ocení.

Pro holky: Léto už je tu a určitě byste neudělaly špatně, kdybyste si vzaly nějakou sukni a nátělník. I pestré barvy jsou in.

Naše horoskopy

 <p>V tomto školním roce jste vykročili pravou nohou a bude se vám dařit všechno, na co sáhnete. Ale pozor! Nepotceňujte přípravu na vyučování, mohlo by se vám to později vymstít.</p>	 <p>Tento školní rok bude pro vás tvrdým oříškem. Vaše paličatost vás přivede do problému. Jestli si svojí chybu včas uvědomíte, můžete katastrofu ještě odvrátit.</p>	 <p>V tomto roce budete ve škole trochu plavat, ale po pololetí se vše obrátí v dobré a vy si všechno opravíte.</p>
 <p>Vodnářům se bude dařit v přírodovědných předmětech. Musí si ale dávat pozor, aby jim vyučující výtvarné výchovy poznámkou nezkažil víkend.</p>	 <p>Letos se budete blížit úspěchu, ale abyste ho dosáhli, vyvarujte se konfliktům s kozorohy.</p>	 <p>Budete mysli pořád někde jinde. Díky tomu budete stále zakopávat, nevnímat kamarády a dostávat špatné známky. Nebuďte ale smutní, nebude to trvat dlouho.</p>
 <p>Na začátku roku se budete trochu topit v učení, ale nebojte se, brzy všechno doženete. Chce to jen snahu a odhodlání!</p>	 <p>Bude se vám ozývat vaše minulost, což pro vás rozhodně nebude jednoduché! Nevzdávejte se však, jedině překonáním minulosti můžete dosáhnout svého cíle.</p>	 <p>Když půjdete domů, zastihne vás něco nemilého. Pokud vás holub a tak zanechá svůj vzkaz, že to, co nosíte, se mu nelíbí. :))</p>
 <p>Dávejte si pozor, pokud nebudete dostatečně ostražití, některý z učitelů by vám mohl přistříhnout křídla - vlastně vlnu ;)</p>	 <p>V tomto školním roce máte štěstí na dosah. Zkuste vsadit na novou lásku, nebo alespoň sportku, určitě vyhrájete.</p>	 <p>Do konce školního roku vám to bude ve škole pálit, ale bacha na Bedřicha, mohl by vám sníst svačinu.</p>

Módní peklo - Módní ráj

Slečna, která zvolila černé legíny a halenku, má zjevně vkus. Takže pokud chcete být trendy, tak si zkuste vzít něco podobného a uvidíte, že na vás každý kluk nechá oči.

Hana Olejníková & Anna Didiová

Letní vrstvení

(zajímavý styl)

Vrstvy, vrstvy! Kdo chce být trendy, musí vrstvit! Kdykoli tuhle trendovou radu někde vidím, stoupá mi tlak, protože je mi jasné, jak to v lidovém podání dopadne: čím víc nesourodých vrstev, tím líp.

Už jsem kdysi psala, že kombinovat bílou a přibližně bílou většinou špatně dopadá. Paní z pošty si chtěla užít bílou, ale mnohem lépe by udělala, kdyby si pořídila jedny dlouhé šaty v téhle barvě a nepokoušela se sestavit outfit z několika podivných kusů. Nebo kdyby si vzala jen tu modře vyšívanou věc a nechala ji vyniknout. Možná je to něco hezkého, ovšem zadušeného záplavou dalších nesmyslů. Věvodí tomu tříčtvrteční krajkové zkracovače nohou a boty, které jsou buď taky krajkové / háčkované, nebo špinavé. A každopádně úplně jinak bílé než legíny a sukně.

Klárka Skaláková

Kikin Dudkovič

Quiz

Křížovka

Co snáší slepice?

Kolik prstů mají obě ruce?

Stojí v kuchyni, má 4 nohy.

Maminka tvé maminky je tvoje...

Je hnědá, sladká, vyrábějí se z ní i velikonoční figurky.

Každý večer v ní usínáš.

Opak dne.

Na čem rostou jablka?

Kam chodí každý den tatínek?

Mládě od krávy.

+

$$28 \text{ a } 28 = \dots?$$

$$1 \text{ a } 1 = \dots?$$

IQ TEST

IF $A + B = 76$

$$A - B = 38$$

$$A \div B = \dots?$$